

засијати 17 стари жита, за вријеме од 10 година (I—2, 185). Крајем маја 1335, Милатик Богдана свештеника са Поди, „човјек“ епископа Св. Михаила, са братом Миканом, унајмио је Марину Смалоти из Котора своју земљу „испод Вушка“ за 15 година, за цијену од 15 перпера (I—2, 190). Средином септембра 1335 помиње се Братослав Хитунов као „човјек“ епископа Св. Михаила.

Р. Ковијанић

ЈЕДАН ПОМЕН О МАНАСТИРУ СОПОЋАНИМА (1333)

У которским споменицима наишли смо на први, вјероватно једини помен о манастиру Сопоћанима. Милко Грубетих, Храноје Градишић, Градиња Драгојевић и Градоје Добромирић, из Рисна, меропси манастира Сопоћана (ecclesie de Sorochian homines de Reseno), обавезали су се пред которским судом, 7 марта 1333, да Трифуну Бући донесу у Котор до Петрова дне 16 конопа (cordales). Конопи тањи (inferiores) имали су бити дугачки по 13 и по лаката, а дебљи (superiores) по 8 и по лаката, дебљине према уговореној мјери, једни и други [тањи и дебљи, или доњи и горњи конопи на једрима лађе?]. Уговорена цијена износила је 32 перпера. Продавци су примили унапријед половину тога износа, а другу половину имао је купац исплатити кад прими погођене конопе (I—68).

Котор је у то вријеме, преко Рисна и Оногшта (нарочито преко Рибнице), преко Брскова и Никољ-Пазара, одржавао живе трговачке везе са Трговиштем код Сопоћана, а преко Трговишта са блиским рудним мјестима, Брвеником и Трепчом, гдје су постојале которске колоније. Из документа се не може видјети да ли су поменути меропси (посадници) Сопоћана били Ришњани, или привремено настањени у Рисну ради трговине.

Р. К.

НЕКА ПИСМА СТЕВАНА ПЕРОВИЋА ЦУЦЕ ДУШАНУ ЛАМБЛУ И НЕКА ПИСМА АРСА ПАЈЕВИЋА ЈОСИПУ ХОЛЕЧЕКУ

(Из архива Прага)

Душан Вилхелм Ламбл је био средином прошлог вијека чиновник у Задру и чешће је путовао по Далмацији и Боки. Он се као Чех нарочито интересовао словенским живљем. На тим путовањима упознавао се са Црногорцима, па се састао и са Његошем. Такође се спријатељио са Стеваном Перовићем, док се овај